

حضرت محمد(ص)

زندگینامه حضرت محمد (ص) نام: محمد بن عبد الله در تورات و برخی کتب آسمانی «احمد» نامیده شده است...

زندگینامه حضرت محمد (ص) نام: محمد بن عبد الله در تورات و برخی کتب آسمانی «احمد» نامیده شده است. آمنه، دختر وهب، مادر حضرت محمد (ص) پیش از نامگذاری فرزندش توسط عبدالمطلب به محمد، وی را «احمد» نامیده بود. کنیه: ابوالقاسم و ابوابراهیم. القاب: رسول الله، نبی الله، مصطفی، محمود، امین، امی، خاتم، مزمل، مدثر، نذیر، بشیر، مبین، کریم، نور، رحمت، نعمت، شاهد، مبشر، منذر، مذکر، یس، طه و... منصب: آخرین پیامبر الهی، بنیان‌گذار حکومت اسلامی و نخستین معصوم در دین مبین اسلام. تاریخ ولادت: روز جمعه، هفدهم ربیع الاول عام الفیل برابر با سال 570 میلادی (به روایت شیعه). بیشتر علمای اهل سنت تولد آن حضرت را روز دوشنبه دوازدهم ربیع الاول آن سال دانسته‌اند. عام الفیل، همان سالی است که ابرهه، با چندین هزار مرد جنگی از یمن به مکه یورش آورد تا خانه خدا (کعبه) را ویران سازد و همگان را به مذهب مسیحیت وادار سازد؛ اما او و سپاهیان در مکه با تهاجم پرندگانی به نام ابابیل مواجه شده، به هلاکت رسیدند و به اهداف شوم خویش نایل نیامدند. آنان چون سوار بر فیل بودند، آن سال به سال فیل (عام الفیل) معروف گشت. محل تولد: مکه معظمه، در سرزمین حجاز (عربستان سعودی کنونی). نسب پدری: عبدالله بن عبدالمطلب (شیبه الحمد) بن هاشم (عمرو) بن عبدمناف بن قصی بن کلاب بن مرّة بن کعب بن لویّ بن غالب بن فهر بن مالک بن نضر (قریش) بن کنانه بن خزیمه بن مدرکه بن الیاس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان. از پیامبر اسلام (ص) روایت شده است که هرگاه نسب من به عدنان رسید، همان جا نگاه دارید و از آن بالاتر نروید. اما در کتاب‌های تاریخی، نسب آن حضرت تا حضرت آدم (ع) ثبت و ضبط شده است که فاصله بین عدنان تا حضرت اسماعیل، فرزند ابراهیم خلیل الرحمن (ع) به هفت پشت می‌رسد. مادر: آمنه، دختر وهب بن عبد مناف. این بانوی جلیل‌القدر، در طهارت و تقوا در میان بانوان قریشی، کم‌نظیر و سرآمد همگان بود. وی پس از تولد حضرت محمد (ص) دو سال و چهارماه و به روایتی شش سال زندگی کرد و سرانجام، در راه بازگشت از سفری که به همراه تنها فرزندش، حضرت محمد (ص) و خادمه‌اش، ام ایمن جهت دیدار با اقوام خویش عازم یثرب (مدینه) شده بود، در مکانی به نام «ابواء» بدرود حیات گفت و در همان جا مدفون گشت. و چون عبدالله، پدر حضرت محمد (ص) دو ماه (و به روایتی هفت ماه) پیش از ولادت فرزندش از دنیا رفته بود، کفالت آن حضرت را جدش، عبدالمطلب به عهده گرفت. نخست وی را به ثویبه (آزاد شده ابولهب) سپرد تا وی را شیر دهد و از او نگاه‌داری کند؛ اما پس از مدتی وی را به حلیمه، دختر عبدالله بن حارث سعیدیه واگذار کرد. حلیمه گرچه دایه آن حضرت بود، اما به مدت پنج سال برای وی مادری کرد. مدت رسالت و زمامداری: از 27 رجب سال چهل‌م عام الفیل (610 میلادی)، که در سن چهل سالگی به رسالت مبعوث شده بود، تا 28 صفر سال یازدهم هجری، که رحلت فرمود، به مدت 23 سال عهده‌دار امر رسالت و نبوت بود. آن حضرت علاوه بر رسالت، به مدت ده سال امر زعامت و زمامداری مسلمانان را پس از مهاجرت به مدینه طیبه بر عهده داشت. تاریخ و سبب رحلت: دوشنبه 28 صفر، بنا به روایت بیشتر علمای شیعه و دوازدهم ربیع الاول بنا به قول اکثر علمای اهل سنت، در سال یازدهم هجری، در سن 63 سالگی، در مدینه بر اثر زهری که زنی یهودی به نام زینب در جریان نبرد خیبر به آن حضرت خورانیده بود، معروف است که پیامبر اسلام (ص) در بیماری وفاتش می‌فرمود: این بیماری از آثار غذای مسمومی است که آن زن یهودی پس از فتح خیبر برای من آورده بود. محل دفن: مدینه مشرفه، در سرزمین حجاز (عربستان سعودی کنونی) در همان خانه‌ای که وفات یافته بود. هم اکنون مرقد مطهر آن حضرت، در مسجد النبی قرار دارد. همسران: 1. خدیجه بنت خویلد.

2. سوده بنت زمعه.

3. عایشه بنت ابی بکر.

4. امّ شریک بنت دودان.

5. حفصه بنت عمر.

6. ام حبیبه بنت ابی سفیان.

7. امّ سلمه بنت عاتکه.

8. زینب بنت جحش.

9. زینب بنت خزیمه.

10. میمونیه بنت حارث.

11. جویریّه بنت حارث.

12. صفیه بنت حیّ بن اخطب فرزندان: الف) پسران: 1. قاسم. او پیش از بعثت پیامبر اکرم (ص) تولد یافت. از این رو پیامبر (ص) را ابوالقاسم نامیدند.

2. عبدالله. این کودک چون پس از بعثت به دنیا آمده بود، وی را «طیب» و «طاهر» می‌گفتند.

3. ابراهیم. او در اواخر سال هشتم هجری متولد شد و در رجب سال دهم هجری وفات یافت. عبدالله و قاسم از خدیجه کبری (س) و ابراهیم از ماریه قبطیه متولد شدند. وهرسه آنان در سنین کودکی از دنیا رفتند. ب) دختران: 1. زینب (س). 2. رقیه (س). 3. ام کلثوم (س). 4. فاطمه زهرا (س). دختران پیامبر اسلام (ص) همگی از حضرت خدیجه (س) متولد شدند و تمام فرزندان رسول خدا (ص) جز فاطمه زهرا (س) پیش از رحلت آن حضرت، از دنیا رفته بودند. تنها فرزندی که از آن حضرت در زمان رحلتش باقی مانده بود، فاطمه زهرا (س)، آخرین دختر وی بود. این بانوی مکرمه، افتخار بانوان عالم، بلکه همه انسانها و مورد تقدیس و تکریم فرشتگان عرشی است. همو است که مادر سبطین و امّ الأئمة المعصومین (ع) است. گرچه پیامبر اسلام (ص) به تمام خاندان مؤمن خویش علاقه‌مند بود، اما در میان همسرانش بیش از همه، به خدیجه کبری (س) و در میان فرزندانش بیش از همه، به فاطمه زهرا (س) علاقه‌مند بوده و اظهار محبت و لطف می‌فرمود.